

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

מנהגי יום ההילולא

יום שני הקרוב, י' בשבט, הוא יום ההילולא השישיים ושלושה של הרבי הקודם מליובאוויטש, אדמו"ר הריי"צ (רבי יוסף יצחק שניאורסון). שנסתלק בשנת תש"י. ממנהגי היום: לעלות לתורה בשבת זו, להדליק נר נשמה ביום ראשון לפנות ערב, ללמוד פרקים ממאמר החסידות האחרון שלו, להוסיף בצדקה ולשגר 'פדיון נפש', כדי לקראתו על הציון הקדוש (מספר הפקס: 001-718-7234444). זה גם יום קבלת הנשיאות על-ידי חתנו וממלא מקומו, הרבי מליובאוויטש. בתי חב"ד ברחבי הארץ מארגנים התוועדות וכינוסים לרגל היום הגדול והקדוש.

'החדר של הרבי'

בית אגודת חסידי חב"ד בארץ, הבית שנבנה בכפר חב"ד בדוגמת בניין '770', בית מדרשו של הרבי - מזמין את הציבור לבוא ב' בשבט להתפלל ב'חדרו' של הרבי ולשגר את הבקשות וה'פדיונות' לציון הקדוש. לתיאום קבוצות: 03-9606402.

מפגש בוגרים

מפגש ארצי של בוגרי בית-הספר למלאכה בכפר חב"ד יהיה א"ה ביום שני, י' בשבט (21.1), בשעה 8 בערב, בחדר-האוכל במתחם בית-הספר. מי שלא קיבלו הזמנה מתבקשים לעדכן את פרטיהם אצל הרב משה אדרעי, טל' 054-7770713.

זמני השבוע

נירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:38	5:10	5:35	4:51
5:41	6:14	6:31	5:50

294 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

להיות יהודי בעולם המודרני

גישתו של הרבי יש בה שילוב מיוחד במינו של רכות ונוקשות, פתיחות וקביעת גבולות, אהבה ונחישות. זה שביל זהב שנסלל בקפידה

הרבי הריי"צ (משמאל) ולצידו חתנו וממלא מקומו, הרבי מליובאוויטש

שבוע הבא נציין את יום ההילולא י' בשבט, היום שבו נסתלק (בשנת תש"י, 1950) הרבי הריי"צ (רבי יוסף יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, והחלה להאיר שמשו של חתנו וממלא מקומו, רבי מנחם מענדל שניאורסון, שהעולם כולו מכירו בתוארו - הרבי מליובאוויטש.

הרבי הריי"צ בא לארה"ב בעצם ימי השואה. גופו היה שבור, לאחר העינויים שעבר בכלא הסובייטי, בעקבות פועלו לשמירת גחלת

יהדות רוסיה. אולם מיד עם בואו לארה"ב הסתער כארי על המשימה החדשה - להחיות את היהדות במדינות הרווחה ולהילחם בגלי הטמיעה וההתבוללות.

המאבק הזה, שבו פתח הרבי הקודם ושאותו פיתח והרחיב לממדי ענק חתנו וממלא מקומו, הוא למעשה פריצת-דרך היסטורית בהתמודדותה של היהדות עם אתגרי העולם המודרני.

לא תיתכן סתירה

בעבר הגיב העולם היהודי בשתי דרכים על התמורות שחלו: דרך אחת דגלה בהסתגרות מפני העולם הגדול ובהגבחה החומות שיגנו על הדור הצעיר מפני הרוחות המנשבות בחוץ. הדרך השנייה ייצגה התפשרות על ערכים ועקרונות למען ההשתלבות בחיי העולם המודרני.

הרבי מליובאוויטש סלל דרך חדשה, שבשעתו נראתה נועזת ואולי לא-מצויאותית. לשיטתו אין שום סתירה בין העולם ובין התורה. לא תיתכן סתירה כזאת, מאחר שהעולם כולו נברא על-פי התורה ובשביל התורה. אם נראה שיש סתירה - זו אשליה או דעה קדומה בלבד.

הרבי לימד מדענים, אנשי-עסקים, אמנים וראשי קהילות ברחבי העולם כיצד אפשר לעסוק בפעילות המקצועית בלי לוותר אפילו על קוצו של יו"ד בענייני יהדות. באיגרותיו הרבות לאנשי-מדע, באותן שנים, הוא מתרעם על הנימה המתגוננת, שיש בה משום התבטלות

למוסכמות המדע והתרבות. הרבי גרס שהגישה צריכה להיות הפוכה, שכן התורה מעניקה לאדם משענת אמיתית ויציבה, בעוד התאוריות המדעיות מתחלפות ואינן קבועות.

גישתו של הרבי יש בה שילוב מיוחד במינו של רכות ונוקשות, פתיחות וקביעת גבולות, אהבה ונחישות. זה שביל זהב שנסלל בקפידה, כדי לקרב יהודים ולהשתמש בכל האמצעים שהעולם המודרני מעמיד לרשותנו, ובהיבט לא לסטות כמלוא נימה מהוראות התורה ומערכי היהדות והחסידות.

תשתית לבוא המשיח

בראייתו המיוחדת הצליח הרבי לגשר על פערים שנראו סותרים. הדרך הזאת - שאומצה ברבות השנים על-ידי מרבית החוגים ביהדות הדתית והחרדית - נובעת למעשה מראיית המטרה והתכלית של כל ההתפתחות המדעית והטכנולוגית. אמנם בימינו משתמשים בכלים האלה שימושים שונים, אבל התכלית שלשמה נתגלו היא כמאמר המשנה: "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו".

התפתחות אמצעי התקשורת ההמונים, שבכוחם להעביר מידע ומסרים לכל קצווי תבל, אינה אלא יצירת התשתית לבואו של משיח צדקנו. כך יתקיימו הנבואות בדבר המלך המשיח שילמד דעת את העולם כולו. כך תגיע האנושות כולה לתיקונה ולשלמותה, ויתגשם הייעוד "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

שמירת הבטחה

שמכפילה את הימים ומחשבת הן את הימים הן את הלילות, וכך ארבע-מאות ושלושים שנה הפכו למאתיים וחמש-עשרה שנים בלבד.

והיא שעמדה

על ההבטחה הזאת אנחנו אומרים בהמשך: "והיא שעמדה לאבותינו ולנו". אותה הבטחה, שהקב"ה הבטיח לאבותינו, עומדת לנו בכל דור ודור. בהבטחה הזאת הקב"ה קשר את עצמו עם בני-ישראל, ולכן גם אם אין הם שומרים כראוי על התורה ומצוותיה, בכל-זאת הקב"ה נשאר קשור איתם ומציל אותם מאויביהם.

אותה הבטחה קיימת גם בעבודתו הרוחנית של כל יהודי בכל יום ויום. הגמרא אומרת ש"יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו", בדוגמת "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו", וכדי להתגבר על היצר האדם זקוק לעזרה מהקב"ה – "אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו". העזרה הזאת קיימת גם אם האדם נכשל ועשה דבר שאסור לעשותו. עם כל זה הקב"ה "מצילנו מידם" ועוזר לאדם.

(תורת מנחם כרך לו, עמ' 282. כרך יט, עמ' 261)

אמרת השבוע

הסדר הנכון

זמן קצר לאחר עליית הרבי מליובאוויטש על כס הנשיאות נכנסה אליו אישה מניו-יורק וביקשה ברכה שבתה תינשא. הרבי התעניין בפרטי עיסוקה, והאישה סיפרה שהיא ובעלה מנהלים חנות וב"ה יש פרנסה בשפע, עד ששקלו לצאת לגמלאות, אולם הם מוסיפים לעבוד כדי לחסוך כסף בעבור הבת.

שאל הרבי: "ומה בדבר שמירת השבת?". האישה השיבה שהחנות פתוחה בשבת. הוסיף הרבי ושאל: "הלוא אמרת שב"ה יש פרנסה, ואם-כן מדוע אתם עובדים בשבת?". ענתה האישה: "אנחנו עובדים בשביל הבת. שהרבי יברך אותה והיא תינשא, ואז נסגור את העסק בשבתות".

אמר הרבי: "הקב"ה רוצה את ההפך – הפסיקו לעבוד בשבת, ואני מבטיחכם שבתכם תמצא את זיווגה".

פתגם חסידי

"לו ידעו איזה רושם נשאר בעולם מאמירת פסוק חומש או פסוק תהילים – לא היו הולכים ברחוב בלי לומר דברי תורה" (אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש)

שקיים את הבטחתו והוציא אותנו ממצרים. ולכאורה מה השבח על שמירת ההבטחה, והלוא אפילו בשרוודם נדרש לשמור את מוצא פיו ולקיים את הבטחתו.

אלא השבח הוא על שהקב"ה חישב את הקץ בדרך שמקצרת את משך השעבוד. אנו מודים לקב"ה על שמנה הן את הימים הן את הלילות, וכך הישיבה במצרים במשך מאתיים ועשר שנים בלבד (בתוספת חמש השנים מלידת מנשה ואפרים) נחשבה לארבע-מאות ושלושים שנה.

חסד אלוקי

חישוב כזה של שנות השעבוד הוא חסד של הקב"ה, שכן אין הכרח לחשב כך את השנים. אמנם בתורה נאמר "כי משנה שכר שכיר עבדך", ומזה לומדים ש"עבד עברי עובד בין ביום ובין בלילה" – אבל זה חידוש שנתחדש במתן התורה, וקודם שניתנה התורה אין הכרח למנות כך את השנים.

על כך אנו משבחים את הקב"ה על ששמר את הבטחתו לישראל ו"חישב את הקץ" בדרך

בפרשתנו התורה מציינת את מספר השנים שישב עם ישראל במצרים: "ומושב בני-ישראל אשר ישבו במצרים שלוש שנה וארבע-מאות שנה". במדרש נאמר שלמעשה ישבו בני-ישראל במצרים מאתיים ועשר שנים בלבד, כגימטרייה של המילה 'רדו'.

שואל שם רבן יוחנן בן-זכאי: והלוא נאמר במפורש בתורה שבני-ישראל ישבו במצרים "שלוש שנה וארבע-מאות שנה"? משיב רבי אלעזר בן-עזריה: בני-ישראל ישבו במצרים מאתיים ועשר שנים. חמש שנים קודם לכן נולדו מנשה ואפרים, הנמנים עם השבטים. נמצא שמלידתם עברו מאתיים וחמש-עשרה שנים. ומאחר שהמצרים העבירו את בני-ישראל בפרך וגזרו עליהם "שיהיו עושי ביום ובלילה", יש להכפיל את זמן השעבוד: מאתיים וחמש-עשרה כפול שתיים שווה ארבע-מאות ושלושים שנה.

חישוב הימים והלילות

על-פי דברי המדרש אפשר ליישב את המאמר שאנו אומרים בהגדה של פסח: "ברוך שומר הבטחתו לישראל" – אנו מודים לקב"ה על

הרבי הרי"צ | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

שלא להתעכב

היה זמן שהרבי סבל מכאבים ברגליו והיו צריכים לחבוש אותן כמה פעמים ביום. הרבי הורה לחובשים להקפיד לסיים את חבישת רגל אחת קודם הסרת התחבושת הישנה מהרגל השנייה, כדי שאם יבוא משיח באמצע לא יהיה צורך להמתין רגע אחד יותר מכפי ההכרח.

לעזור ליהודי

פעם אחת הגיע לרבי מכתב בו תוארה הריגתו של אחד מגדולי חסידיו בידי הנאצים. מרוב צער התעלף הרבי. מאותו יום הוחלט שלא להעביר לרבי שום מכתב שהיה עלול לגרום לו עגמת נפש.

כשהרבי הבין שמעלימים ממנו את המכתבים אמר: כאשר יהודי מודיע לי על צרותיו ואני יכול לומר כמה פרקי תהילים ואף להזיל דמעה בעבורו, מזה אני שואב את כל חיותי. האם רוצים ליטול ממני גם את זאת?

שמירה מלמעלה

פעם אחת בשמחת תורה בעת ההקפות שרר בחדר חום כבד, והרבי יצא למרפסת לשאוף אוויר, אף שבחוץ נשבה רוח קרה. עמד שם גם אחד החסידים. אמר לו הרבי: "היכנס פנימה, מחשש שתצטנן. אל תביט עליי, אותי שומרים".

לקרב בשמחה

בשמותיו של הרבי טמון רמז לעבודתו: יוסף – על שם "יוסף לי ה' בן אחר", והרבי עשה מ'אחר' – 'בן'. הוא השתדל לקרב כל יהודי, גם מי שהיה בבחינת 'אחר' וזר, ולהחזירו לחיק אביו שבשמים. יצחק – הוא עשה זאת בשמחה ובתענוג.

(ספר השיחות תש"נ)

מה עושים בכסף

אחד הרבנים נכנס פעם אחת אל הרבי ומצא אותו יושב ובוכה. על שאלתו השיב הרבי: אני בוכה על שאין לי מיליון דולר. אילו היה לי מיליון דולר, הייתי מושיב אברך בכל עיר מערי ארצות-הברית, והייתי 'הופך' את כל אמריקה.

שיכור על אהבת ישראל

העולם אומר שבעיני השתיין יקרה כל טיפה. אני שיכור אמיתי על אהבת ישראל והרבצת התורה. יקרה לי ביותר כל טיפה של אהבת ישראל ולימוד התורה.

(הרבי הרי"צ)

עולם העשייה נעלם

כאשר הרבי ביקר בבית העלמין הישן בצפת, הביע את הרגשתו: בביקור הראשון במקום קדוש כזה מתרגשים מאוד. עולם העשייה נעלם לגמרי.

"הגזרה עברה"

זה היה לילה סוער בניו ג'רזי שבארצות הברית. יעקב אורמלנד היה אז ילד בן שלוש וחצי, ונסע ברכב עם סבו וסבתו. רכב שבא ממול התנגש בהם. הסב נהרג במקום. הסבתא והילד הועפו לתוך שלולית.

התאונה הקשה אירעה בכ"ח באלול תשכ"ג (1963). הסבתא נפצעה קשה, אך מחשבותיה היו נתונות לנכדה. במאמץ עילאי זחלה אליו ומצאה אותו חסר הכרה ופניו בתוך המים.

כך מתחיל סיפור מופלא, שאותו מספרים הבן ואביו בראיון וידאו המופיע בתקליטור 'להביט מעבר למסך', בהפקת חברת JEM.

אביו של הילד, ר' גימפל אורמלנד, מתגורר כיום בנתניה. בנעוריו זכה לשמש את ה'חזון איש' ואף היה תלמידו של רבי יעקב ישראל קנייבסקי, ה'סטייפלר'. באותה עת התגורר בניו ג'רזי שבארצות הברית, שם שימש רב, חזן ותוקע.

כשהזעק אל מיטת בנו אמר לו הרופא המטפל, הדי"ר סטרינגר: "המתן מעט בעריכת ההלוויה של חמין, כי למרבה הצער אלה רגעי חייו האחרונים של הילד. תוכל לעשות הלוויה משותפת".

מספר ר' גימפל: "השעה הייתה ארבע לפנות בוקר. נלווה אליי נשיא בית הכנסת, ידידי הטוב, מר גלמן. כששמע את דברי הרופא יעץ לי להתקשר אל הרבי מליובאוויטש. אמרתי לו 'מה אתה מבלבל לי בראש? לי יש סטייפלר ו'חזון איש', אני לא מכיר אדמו"רים חסידים'.

"אבל הוא לא נתן לי מנוחה עד ששמעתי בקולו. הרים את השפופרת הרב חודקוב, מזכירו של הרבי. הוא שמע את כל המעשה ואמר: 'חכה רגע, אני צריך למסור זאת לרבי'. הרבי עוד היה בשעה הזאת במשרדו.

"הרב חודקוב חזר ואמר לי: 'הרבי אמר שתתקשר שוב בעוד שעה'.

"אתם יכולים להבין איך עברה עליי השעה. כעבור שעה בדיוק טלפנתי אל מזכירות הרבי. הרב חודקוב ענה ואמר לי: 'הרבי רוצה לדבר איתך'.

"הרבי אמר לי במילים האלה: 'הגזרה עברה. עשה את ההלוויה לחמין, ומה שהרופאים אומרים שהילד לא יחיה - אני אומר לך שהגזרה עברה, והילד יחיה בעזרת השם'."

הרבי הורה לו לעשות כמה דברים:

ראשית, להוסיף לילד את השם בן ציון. שנית, לתת אלף ושמונה מאות דולר לצדקה (הרבי הדגיש: "לכל מטרת צדקה, אך לא למוסדות חב"ד ליובאוויטש"). ודבר שלישי, לבקש מהרופא המטפל להתקשר אליו. עוד ביקש הרבי כי כאשר יוטב מצבו של הילד יתקשר לבשר לו על כך.

לא היה קל לשכנע את הרופא

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

מחזקי האמונה

האמונה בגאולה, כמו כל ענייני האמונה, זקוקה לחיזוק מתמיד, וזה תפקידם של רועי ישראל בכל דור ודור, לחזק את האמונה בלב העם. כך מפרשים את הביטוי 'רעיא מהימנא' [=רועה נאמן], שנאמר על משה רבנו - שהוא רועה את העם בשדות האמונה ומחזק בליבם את האמונה.

כדי לקבל את החיזוק שהרבי מעניק נדרשת 'התקשרות' - הקשר שהחסידי עמל ליצור בינו ובין הרב. חסיד אמיתי הוא מי שהקשר שלו עם הרבי מקיף וחודר את כל נימי נפשו.

אחד מחסידיו של הרבי הריי"צ מליובאוויטש, שלא זכה לראותו פנים אל פנים, כתב אליו מכתב ושאל איך הוא יכול להתקשר אליו אף על פי שאינו מכירו אישית. הרבי השיב לו: "ההתקשרות האמיתית היא על ידי לימוד התורה. כשהוא לומד את מאמרי החסידות שלי וקורא את השיחות; כשהוא מתחבר עם חסידים בלימוד ובהתוועדות; וכשהוא מקיים את בקשתי באמירת תהילים ובשמירת זמני הלימודים - בזה היא ההתקשרות".

קשר נפשי

יש כמה וכמה דרגות בהתקשרות, אך לפני כל הדרגות מדובר בקשר נפשי עמוק שבין החסיד ובין הרבי. זה רגש של אהבה גדולה לרבי ורצון עז להתנהג על פי תורתו והוראותיו. כותב הרבי הריי"צ באחת מאיגרותיו: "החסידים המקושרים נהגו לקבוע עת קבועה ומיוחדת להתעורר ברגשי אהבה לרבם. פשוט, לאהוב את הרבי, באהבה מורגשת בלב, כמו אהבת בשר לאישה ולבנים. באותה שעה מצייירים היו לעצמם 'יחידות' עם הרבי, שמיעת מאמר חסידות או התוועדות עם הרבי".

אהבה זו מצד החסיד, תורמת לא רק לחסיד אלא גם לרבי. אמר כ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק': "אהבת החסידים וברכתם - בוקעת רקיעים". היה לרבי חסיד ושמו ר' משה אליהו, שהצטיין בהתקשרותו. ה'צמח צדק' אמר עליו: "כאשר משה אליהו אומר בברכת המזון 'הרחמן הוא יברך את אדוננו מורנו ורבנו' - מתוך אהבה - עושה ברכתו פרי טוב למעלה ובהא בופעל טוב למטה".

ההתקשרות מצד החסיד אל הרבי מעוררת גם התקשרות נגדית - מהרבי אל החסיד. וכך נאמר בקובץ 'היום יום': "נשיאי חב"ד נהגו מפעם לפעם להזכיר את המקושרים אליהם ולהתבונן באהבתם ובהתקשרותם. דבר זה מעורר את כוחותיו הפנימיים של זה שמתבוננים בו". ומסופר על גדולי החסידים, שכאשר הרבי היה מזכיר אותם, היו מרגישים זאת אף על פי שמרחק גשמי רב הפריד ביניהם.

גם לאחר ההסתלקות

מעלתו של רבי היא שאין בו שמץ של נגיעה אישית וכל כולו דבק בקב"ה. לכן המוני העם, שהישות העצמית מפרידה ביניהם ובין האמת האלוהית, זקוקים להתקשרות זו אל הרבי, כדי שיוכלו להתקרב עוד יותר אל הקדושה.

זה תפקידם של רועי ישראל האמיתיים בכל דור ודור, החל ברבי הראשון - משה רבנו. הוא אומר לעם ישראל: "אנוכי עומד בין ה' וביניכם". בשפת החסידות הוא מכונה 'מוצע המחבר', כי הוא משמש כעין דרג ביניים, שעומד בין עמי ישראל ובין הקב"ה ומחבר ומקשר את העם אל ה'. לכן ה'ויאמינו בה" צמוד ל"ובמשה עבדו", משום ששלמות האמונה בה' והדבקות בו יכולות להיעשות דווקא על ידי האמונה ב"משה עבדו" וההתקשרות אליו.

התקשרות זו אל הרבי יכולה וצריכה להיות גם לאחר ההסתלקותו. על צדיקים נאמר בזוהר שהם חיים ופועלים לאחר ההסתלקותם יותר מבחייהם, ולכן יכולים תלמידיהם ומקושריהם להיות קשורים אליהם ולקבל את אורם ושפעם. ואם כך בכל צדיק, קל וחומר בנשיאי ישראל, שעליהם נאמר: "רועי ישראל לא יעזבו צאן מרעייתם".

בתרדמת וסבל מנוק מוחי חמור.

ראשי השנה עמד בפתח ור' גימפל התקשר שוב אל הרבי, דיווח על המצב ואמר שבמצב כזה אין הוא חושב שיהיה בכוחו לשמש חזן בבית הכנסת ולתקוע בשופר. הרבי אמר: "להפך, דווקא עכשיו עליך להתפלל לפני התיבה ולתקוע בשופר. גם רעייתך, הצמודה לילד בבית הרפואה, תדאג שתשמע תקיעת שופר ושעוד נשים יהודיות ישמעו את התקיעות".

ממשיך ר' גימפל: "אתם יכולים לתאר לעצמכם איך התפללתי. המפה שעל התיבה הייתה ספוגה דמעות. התכוננתי לתקוע בשופר, ופתאום אמר לי הגבאי, ליפשיץ שמו: 'קיבלנו עכשיו ידיעה כי העבירו את הילד למחלקת טיפול נמרץ'. זו הייתה בשורה משמחת, כי קודם לכן אמרו שאין כל טעם להכניסו למחלקה.

"תקעתי בשופר וכל הזמן חשבתי: איך הרבי יכול לומר 'הגזרה עברה'? כחניך ישיבות ליטאיות לא יכולתי להבין את זה".

זמן מה אחר כך בא ר' גימפל להתוועדות של הרבי. לקראת סיום ההתוועדות הורה הרבי לשיר את ניגוני אדמו"רי חב"ד, ואז פנה אל ר' גימפל ואמר: "עכשיו נמצאים כאן עמנו כל רבותינו נשיאינו. זו שעת רצון, בקש כל מה שתרצה".

מספר ר' גימפל: "אמרתי שהילד צמח. לא פוקח עיניים ולא מדבר. הרבי אמר שבקרב הוא ידבר, ושתהיה לי ממנו נחת יהודית חסידית".

תשעה חודשים עברו. לצוות הרפואי הצטרפה אחות חדשה. כשבאה למיטת הילד, שאלה אותו: "מה תרצה לשנות, חלב או סודה?". פתאום פקח הילד את עיניו וענה: "סודה". אימו התעלפה מרוב שמחה והתרגשות.

הילד נכנס להליך שיקום, ונוקק ללמוד הכול מהתחלה - לדבר, לאכול בכוחות עצמו וכדומה. השיקום התקדם יפה, אבל הרגליים נותרו מדולדלות והוא לא היה יכול לעמוד עליהן. בביקורו הבא של ר' גימפל אצל הרבי הביא עמו את הילד. במהלך 'היחידות' ביקש הרבי מהאב לצאת ולהשאיר את הילד על ברכיו.

מספר הבן: "האמת היא, שאני לא זוכר מה קרה שם. אני זוכר שאבי הניח אותי על ברכיו של הרבי, וזהו. עשרים דקות אחר כך נקרא אבי בחזרה פנימה, ואני דידיתי החוצה".

הילד החלים, גדל והקים משפחה. כיום הוא עומד בראש ישיבת 'נשמת שלמה' באטלנטיק סיטי, המיועדת לנערים שלא מצאו את מקומם בישיבות רגילות. נס מהלך.

ידי הרבי מוסיפות לחמם

"הרגשתי כאילו אבי נפטר". הרב בריוסף

הדרכה אישית

"סיפורי רבני שאני לומד בישיבת צאנו ושבני משפחתי באוסטרליה ביקשו ממני להצטרף אליהם", משחזר הרב בריוסף (פברבוים לשעבר). "הערתי שלדעתי זה לא רעיון טוב, מכיוון שבאוסטרליה יש 'שממה' רוחנית. הרבי השיב ששלה בעת האחרונה לאוסטרליה מניין משפחות חסידיות, ואף הורה לייסד שם ישיבה. להפתעתי אמר שאל לי לחשוש מהמעבר לאוסטרליה והציע שאלמד בישיבה שם. הרגשתי שהרבי ממש 'דוחף' אותי לנסוע לשם".

הנער הצעיר התקשה להבין למה לעזוב ישיבה מוצלחת, בעלת תנאים נוחים, ומי מבטיח לו שאמנם יצליח באוסטרליה. "הרבי הסביר לי באריכות מדוע עלי לנסוע. בין השאר אמר שקודם ביאת המשיח צריך שיהדות תגיע לכל מקום בעולם".

הידיים שחיממו

רגע לאישגתי התרחש ברגעים האחרונים של ה'יחידות'. "הושטתי אל הרבי את ידי וביקשתי שיברך אותי. הרבי תפס את שתי ידי והניחן בין ידי, וברך אותי: 'הידיים שלי יחממו את ידך'. הרבי הרגיש שידי היו קרות. בצאתי מה'יחידות' אמר לי המזכיר בהתפעלות: 'אתה יודע לאיזו ברכה זכית?! ואכן, לאורך כל השנים זכיתי

"ברגע שהמזכיר סימן לי להיכנס לחדרו הקדוש של הרבי, תקפה אותי יראה גדולה. הרבי הביט בי וידיי רעדו". במילים האלה פותח הרב מרדכי בר-יוסף (83), תושב צפת, את תיאור ה'יחידות' אצל הרבי הריי"צ מליובאוויטש, בשנת תש"י, זמן קצר לפני הסתלקותו ב' בשבט.

"הרבי ישב על כיסא גלגלים. פניו היו מאירות, אולם היה ניכר שהוא חלש. התאמצתי מאוד להבין את דבריו, ובמידת הצורך סייע המזכיר בכך. הרגשתי בעולם אחר", הוא מתאר.

הבריחה מהנאצים

הרב בריוסף עומד בראש ספרייה פדגוגית למקצועות יהדות, המסייעת לאנשי חינוך. בסיפורו הוא מפליג לימי נעוריו, כאשר שהה עם משפחתו בגטו פרשבורג שבצ'כוסלובקיה: "הגרמנים ריכזו אותנו בגטו. בהמשך, בזכות תושייתו של אבי, הוברחנו לכפר נידח באזור הגבול, וכך ניצלנו בניסיינים. זמן קצר לאחר בריחתנו רצחו הגרמנים את כל יהודי הגטו".

הנער הצעיר הצטרף לפרטיזנים, וכך עברה עליו המלחמה. אחריה עבר לארה"ב, שם הצטרף לישיבה לצעירים שניצלו בשואה, ואחרייך למד בישיבת צאנו בברוקלין. הוא שמע רבות על הרבי הריי"צ מליובאוויטש וחש רצון עז לראותו. פעמיים זכה להיכנס ל'יחידות', ועל האחרונה סיפר לנו השבוע.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

'ברכו' אחרי התפילה

שאלה: מדוע אומרים בקהילות רבות 'ברכו' אחרי התפילה?

תשובה: את אמירת 'ברכו' המקורית תיקנו חז"ל לפני ברכות קריאת שמע של שחרית וערבית, והיא קריאה לציבור לברך את ה' בברכות האלה.

מנהג האשכנזים בחו"ל שאחרי תפילת 'שמונה עשרה' בלחש מתקבצים מי שלא שמעו 'ברכו' לפתח בית הכנסת, והאבלים אומרים בעבורם קדיש ו'ברכו'. הפוסקים העירו שיש להיזהר שבדרכם לשם לא יעברו על האיסור של "עובר לפני המתפלל", מכיוון שמקצת הציבור עדיין לא סיימו את תפילת הלחש.

מנהג אחר הוא לומר 'ברכו' בסיום התפילה. יש העושים זאת בקביעות, אף אם אין מאחרים בבית הכנסת. לעומת זה, המגן אברהם' ובעל התניא

כתבו שכשאינו לחוש למחלוקת יש לנהוג שלא יאמר שליח הציבור 'ברכו' בסיום התפילה, אלא אם כן יש במקום מי שלא שמע 'ברכו'.

ה'מחבר' והרמ"א כתבו שלא לומר זאת בשבת וביום טוב, וכן נוהגים מתפללי נוסח אשכנז בארץ ישראל. אך הספרדים (ומתפללי נוסח ספרד האשכנזי בא"י) נוהגים על-פי כתבי האריז"ל, לומר זאת גם בשבתות ובחגים.

למנהג חב"ד אין אומרים זאת כלל (גם בארץ ישראל) אלא בתפילת ערבית בליל שבת. והטעם על-פי האמור בכתבי האריז"ל שאת תוספת הנשמה יתרה' מתחילים לקבל ב'ברכו' הראשון, ומי שלא שמע אותו, יכוון לקבל זאת ב'ברכו' האחרון.

מקורות: תשו"ע או"ח סי' סט (ושו"ע אדמו"ר הזקן ס"ד), וסי' קלג, נו"כ (וכף החיים), ושי"ב. שער הכוונות, עניין ערבית ליל שבת. שערי הלכה ומנהג או"ח ח"א סי' פא. לוח עץ חיים ולוח דבר בעתו, ליל ר"ה.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הצינן' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'צינן' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: סודות הגאולה

כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח

דמותו של המשיח • תהליכי הגאולה • מה יהיה בימות המשיח • תחיית המתים • ועוד

ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא

להזמנות: טל' 1-718-6041020

